

Kino Radotín

DIGITAL CINEMA DOLBY 3D

Satchurated Joia Satrianiho

Pod záznam koncertu *The Wormhole Tour* na podporu Satrianiho alba „Black Swans and Wormhole wizards“ z *Metro-polis* v Montrealu (Kanada) konaného 21. prosince 2010 se podepsali oceňování filmaři Pierre a Francois Lamoureux.

Novátor Joe Satriani se řadí mezi nejznámější, všemi respektované kytaristy. Je hybnou silou rockové scény již od konce 80. let, kdy zahájil svou kariéru. Šestkrát byl časopisem *Guitarist* zvolen nejlepším kytaristou všech dob a třikrát byl časopisem *Guitar World Magazine* zvolen nejlepším kytaristou roku. Skutečnost, že je nyní jedním z mála umělců v historii, jejichž koncert je zaznamenán ve 3D, je důkazem, že je stále platnou a důležitou postavou hudební scény posledních 30 let (pro 3D záznam dokonale vyprodaného koncertu bylo použito osm kamer).

Od roku 1980 vydal Satriani mnoho studiových nahrávek a záznamů koncertů, kterých se celosvětově prodalo více než 10 milionů kopií, byl 15krát nominován na cenu

Grammy a uspořádal několik celosvětových turné, aby tak uspokojil legii svých fanoušků. Během jeho kariéry navštívilo jeho koncerty více než 4 miliony lidí. Již několik let si užívá úspěšnou sólovou kariéru, spolupracoval také s nejznámějšími světovými umělci. V roce 1998 byl sólovým kytaristou na vůbec prvním

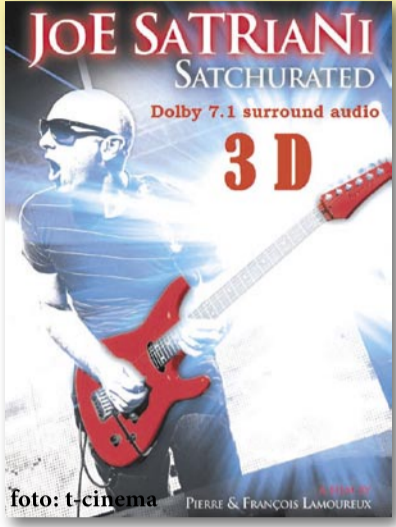

foto: t-cinema

sólovém koncertním turné Micka Jaggera a od roku 1994 byl sólovým kytaristou Deep Purple. K jeho bývalým studentům patří Kirk Hammett (Metallica) a Steve Vai (Franks Zappa, David Lee Roth, Whitesnake).

Rok 2008 pro něj znamenal začátek nového strhujícího projektu – založil skupinu „Chickenfoot“ společně s bývalými členy Van Hallen, kterými byli Sammy Hagar a Michael Anthony a bubeník Red Hot Chili Peppers Chad Smith. Na debutové album skupiny vydané v roce 2009, které bylo úspěšné jak komerčně, tak i ze strany kritiky, návázalo celosvětové turné.

Joe Satriani se objevil také ve filmu „Moneyball“ nominovaném na Oscara s Bradem Pittem v hlavní roli. Pierre a Francois Lamoureux se podepsali pod filmy, které získaly Grammy a Emmy, mnoho dalších filmových cen a prodaly se v milionech kopií na Bluray a DVD. Tento tým také režíroval a produkoval koncertní filmy a hudební dokumenty pro řadu dalších, jako je Rihanna, Ben Harper, The Who, The Pretenders, Deep Purple, Willie Nelson, Rush, Harry Connick Jr, a mnoho dalších.

Záznam z koncertu Joe Satriani - Satchurated uvede kino Radotín v sobotu 28. dubna od 20 hodin. Délka záznamu je 90 minut. Verze 3D s Dolby 7.1 surround audio.

Trainspotting

Radotínský filmový klub uvádí kultovní film *Velké Británie Trainspotting*. Režisér Danny Boyle a scénárista John Hodge v něm zpracovali působivý román Irwina Welsha.

„Boyle si vybírá hrdiny, kteří se obvykle zobrazují realisticky a politicky korektně, ať už jsou to fetišci nebo sirotci ze slumů, a dokáže jejich příběhy vyprávět tak, že jsou realistické, ale přitom i neuvěřitelně

povznášející a radostné.“ Slova producenta Andrewa Macdonalda přesně vystihují Boyleův přístup ke kultovnímu románu Irwina Welsha, který popisuje mikrosvět drogově závislých v Edinburhu na konci 80. let.

Vzhledem k epizodičnosti a šíři Welshova vyprávění se Boyle se scénáristou Johnem Hodgem zaměřili nejen na zachování temné satirického ladění knihy, ale také na výběr epizod tak, aby vznikl koherentní a přehledný příběh. Soustředí se na skupinu (většinou na heroinu závislých) přátel: Renton (Ewan McGregor), Spud (Ewan Bremner), Sick Boy (Johnny Lee Miller), Tommy (Kevin McKidd) a Begbie (Robert Carlyle), kteří se pochlápají po Edinburhu, dusícím se v hospodářské krizi konce 80. let, bez naděje, bez perspektivy – ale nijak tragicky.

Jejich hlavní starostí je sice sehnat další dávku a zbytek času jen tak zabít, ale jak říká v úvodu Renton, pro život na drogách se svobodně rozhodl, protože opačná varianta, totiž žít spořádaně, mít děti a budovat kariéru, ho spíš odpuzuje. Osou filmu jsou sice Rentonovy opakované pokusy skoncovat s drogou, Boyle ovšem stejně pozorně sleduje i zákruty osudů ostatních postav a jejich vzájemných vztahů, v nichž temnou tragiku věrně doprovází černý humor a satirický pohled na svět. Trainspotting se spolu s Boyleovým debutem *Mělký hrob* (1994) stal zjevním chřadnoucí britské kinematografie poloviny 90. let a odstartoval režisérovy mezinárodní kariéru, která (zatím) kulminovala osmioscarovým Milionářem z chatrče (2008).

Film byl za nejlepší adaptovaný scénář nominován na Oscara v r. 1997 a oceněn cenou BAFTA.

Trainspotting uvede Kino Radotín v rámci svého filmového klubu 8. května od 19.00 hodin, délka filmu 95 minut

foto: ČSFD

Trainspotting

Úroveň: lehká

6	4	9	7	8	
9	8				3
			3		4
	5	3	9	8	
	9		7		3
	8	5	6	7	
4		3			
2				4	8
	6	2	5	9	7

Úroveň: těžká

2			9	7	6		
						7	3
		6		4	1		
4	5		3		8	6	
8							9
	2	3		8		5	1
		4	1		9		
3	6						
		2	6	8			4

jméno..... adresa.....
tel. spojení.....

Řešení z minulého čísla

4	8	2	7	1	3	5	9	6
7	6	5	2	9	8	4	1	3
9	3	1	5	6	4	7	8	2
8	7	4	9	5	6	2	3	1
2	5	9	8	3	1	6	7	4
6	1	3	4	2	7	9	5	8
5	9	8	1	4	2	3	6	7
1	4	6	3	7	9	8	2	5
3	2	7	6	8	5	1	4	9

1	8	4	6	3	5	7	2	9
6	2	3	7	8	9	1	5	4
9	5	7	2	1	4	8	3	6
3	4	1	8	9	2	6	7	5
7	9	2	3	5	6	4	1	8
8	6	5	1	4	7	2	9	3
4	1	6	5	7	3	9	8	2
5	7	9	4	2	8	3	6	1
2	3	8	9	6	1	5	4	7

V případě, že se chcete zúčastnit slosování o věcné ceny, zašlete nebo doneste vyluštěné sudoku na adresu redakce: V. Balého 23, 153 00 Praha-Radotín. Na obálku napište heslo SUDOKU, kontaktní adresu nebo telefonní číslo a přiložte lehčí i těžší variantu sudoku s vyplněným jménem, adresou a tel. spojením. Do slosování budou zařazeni pouze úspěšní luštitelé. Výherci si svoji výhru mohou převzít na adrese redakce. Správná řešení zasílejte do redakce nejpozději do 26.4.2012.

Výherci z minulého čísla:
Pravoslav Procházka
Na Rymáni 276
Radotín
Pavel Fousek
Na Říháku 26
Radotín
Karla Suchovářková
Felberova 4/268
Radotín
Sudoku poskytl Balzám
Vydavatelství Balzám

Špuntík
PRODEJNA DĚTSKÉ VÝBAVIČKY
ŠPUNTÍK, S.R.O.
VĚŠTÍNSKÁ 17
153 00 PRAHA 5 – RADOTÍN
(vedle prodejny Penny Market)
TEL. PRODEJNA: 739 053 384
TEL. OBJEDNÁVKY: 734 445 221
info@spuntik.cz
www.spuntik.cz
OTEVÍRACÍ DOBA
PO - NE 9.30 - 19.00 HOD.

Rozchod Nadera a Simin

Zlatý oscarový štempl za nejlepší zahraniční film roku 2011, pověst miláčka zhyčkaného festivalového publika, první film, který vyhrál tři Medvědy na festivalu v Berlíně, a exotická iránská lokace, to všechno provází nečekaně civilní drama jménem Rozchod Nadera a Simin. Možná, že od návštěvy kinosálů vás odradily už první řádky. Není divu, vždyť na první přečtení zní jako politicky korektní intelektuální nuda, na jejíž ušlechtilosti se popase pouze snobské publikum a kritičtí fajšmekři. Zdáni ale klame, tohle totiž ani náhodou neaspiruje na další citově vyděračské melodrama trpících dětí. Před divákem se rozprostírá zdánlivě prostý příběh jednoho manželství, v němž se manželka chce rozvést se svým mužem proto, že on odmítá opustit Írán, aby jeho dcera měla lepší budoucnost, a chce zůstat, aby se mohl starat o svého starého, Alzheimerem stíženého otce.

Snímek začíná před soudní stolicí, kde se oba manželé zpovídají soudci i publiku ze svých důvodů, proč jít a proč zůstat. Simin se od Nadera odstěhuje zpátky k matce, ale dcera Termeh odmítne jít s ní. Nader ale musí najít někoho, kdo se bude přes den, kdy on pracuje, starat o starého senilního otce. Přijme paní Razieh, která k němu dojíždí přes celé město i s malou dcerou Somayah. Tim, že o svém novém zaměstnání nezpraví svého nezaměstnaného manžela, se ovšem rozjždí kolotoč nedorozumění a nešťastných náhod, okořeněné odlišnými kulturními tradicemi.

Farhádi nehraje obvyklou hru na obžalobu a obhajobu, ale tím, že chytře střídá perspektivy postav, nechává na divákovi, aby sám rozhodl o „rozsudku“ nad oběma hlavními hrdiny. Akteři nevytrhávají z iránských kořenů, ale ani na realitě Íránu nestaví, sní-

mek tak není další sociální kritikou poměrů ani politickým cestopisem, každodenní realita jen tak letmo, ale přesto citelně probleskuje mezi řádky. Vzhledem k politickým realitám autokratického režimu v Íránu je pochopitelné, že režisér si nemohl dovolit překročit přes neviditelné, ale ostatně dráty cenzury. Ostatně, už to, že hlavní hrdinka vidí Írán jako mrtvou zemi bez budoucnosti pro svou dceru, zatímco odchod je pro ni tak důležitý, že neváhá rozbít rodinu, je svěbytné gesto politické odvahy, které divák z běžného demokratického prostředí dost možná ani plně nedocení. Filmování bylo dokonce jednou přerušeno, poté, co režisér Farhádi pronesl na sněmu projev na obhajobu vězňených filmařů. Většina filmu byla natočena z ruční kamery a Farhádi do svého autorského filmu investoval i ten nejvzácnější vklad, svou jedenáctiletou dceru, která s kouzelnou samozřejmostí hraje potomka manželského páru.

Když se ale podíváme za exotická panoramata, pochopíme, že kouzlo Nadera a Simin spočívá v tom, že by se vlastně jejich příběh mohl odehrávat kdekoli. Snímek má univerzální vyznění, a pro vžití se do duší hrdinů je jedno, jestli bydlíte v haciendě Los Angeles nebo v chalupě na Dolní Lhotě. Důležité je, že cesty lidí, kteří se dlouhá léta milovali a chtěli spolu zestárnout, se najednou kvůli odlišnému náhledu na svět a další pouf životem rozdělí. A to se může stát, z nejrůznějších důvodů, nám všem. Pitva rozpadu jednoho manželství ale zároveň přináší jistou naději v beznaději, spoléhá mezi řádky na ono okřídlené Omnia vincit amor, láska všechno přemůže. Nesmíme jen zapomínat, že láska má tisíce podob: partnerskou, rodičovskou, lásku k vlasti, k bohu, ke svobodě nebo k filmu. A je jen na vás, jakou si z Nadera a Simin vyberete.

Eliška Holubová

POSVÍCENO NA BABY

Zbytné nezbytnosti

Další, čemu se budeme u dětské výbavičky věnovat, je několik „vyčítávek“: Jsou to věci, které nejsou nutné, ale mnoha maminkám život s malým miminkem hodně usnadňují...prostě takové „zbytné nezbytnosti“.

Chůvičky

Co se týče chůviček, záleží na situaci. Jinak je na tom samozřejmě maminka s garsonkou, která má děťátko neustále na očích, jiné je to u rodin, vlastníci dům velikosti hradu. Chůvička se Vám ale bude hodit i na dovolené, na chatě či u známých, pokud si chcete v klidu posedět a dítě nechat spát v odlehlejší místnosti.

Monitor dechu

O SIDS (sudden death respiratory syndrom), tedy o syndromu náhlého úmrtí kojence ,toho bylo napsáno hodně, nebudeme toto téma podrobně rozvádět. Ze statistik nevychází, že by použití monitoru dechu statisticky významně snižovalo SIDS. Když se nad tím ale zamyslíte, příliš Vás to neuklidní. Statistická významnost se totiž neměří jednotlivými případy. Monitor dechu si můžete klidně jen půjčit, na první půlrok. Použití monitor dechu tedy všemi deseti doporučujeme. Budete mnohem klidnější.

Šátek nebo nosítko

Nošení miminek a malých batolat je úžasná věc, a až ji objevíte, budete nosit miminko pokud možno pořád...tématu nošení dětí a typům jednotlivých nosítek se chystáme věnovat v samostatném seriálu.

Zavinovačka

V zavinovačce se miminko cítí podobně jako v bříšku. V teple, v bezpečí, v klidu. V zavinovačce bude miminko lépe usínat a spát, netrpí tolik bolestmi břicha a nadýmáním a lépe se adaptuje na nové prostředí. Navíc není rušeno reflexními mimovolnými pohyby a záchuby, které jej mohou probudit a rozplakat. Klasická bábčková zavinovačka je krásná, ale přece jen náročná na údržbu. Rychlozavinovačka je velmi praktická, ale umožňuje pouze takzvané „volné zavinutí“. Pokud chcete děťátko zklidnit, mohou jej rušit mimovolné pohyby a záchuby ručiček. Proto je vhodné zavinout děťátko i ručičky. Toto tzv. „těsnější zavinutí“ zvládnete i pomocí přeložené pleny cípem dolů. Naprosto jedinečné ale funguje tzv. kouzelná zavinovačka. Udělá veškerou práci za Vás. Jde o speciální zavinovačku s kapsou na nožičky a dlouhými chloupkami po stranách, které se děťátku několikrát ovinou kolem těla. Ta udělá veškerou práci za Vás. Miminko má nožičky v „kapse“, má tedy určitý prostor pro pohyb a skrčení nožek, zatímco ručičky jsou zavinuty u těla a tělíčko je pevně, ale měkce zabalené. Manipulace je velmi snadná a jednoduchá. I neklidní novorozenci takto velmi dobře spí.

Houpací lehátko

Zcela jistě patří mezi věci zbytné. Mít ho nemusíte. Ale pokud ho budete vlastnit, a pořídíte si opravdu dobrý typ, s největší pravděpodobností ho, stejně jako já, zařadíte mezi věci nezbytné. Užitečnost houpacího lehátka a některá úskalí jeho použití ilustruje i známá epizoda ze seriálu „Sex ve městě“. Určitě to znáte. Samantha hlídala Mirandina malého chlapečka. Jak to už v amerických realitách bývá, americká houpací lehátka jsou na baterky. Houpat miminko rukou zřejmě neexistuje. Když došla baterka, lehátko se pochopitelně houpat přestalo a miminko začalo plakat-přesnější bude napsat, že brutálně řvalo. Nápáditá Samantha vložila do lehátka vibrátor a...byl klid... Zkrátka americký sen.

Kočárek a autosedačka

Kočárek a autosedačku používá samozřejmě 99 maminek ze sta. Obojí zmiňujeme na závěr, a obojímu se budeme věnovat v budoucnu mnohem podrobněji.

MUDr. Hana Štefaničová